

[Lysholt Hansen.]

ninger på alle felter, og jeg skal ikke sige andet, end at det er da i højeste grad noget, der virkelig har været behandlet i folketingsudvalget i 1964. Det kan hr. Ove Munch måske ikke vide, men det er det. Det er altså en helt bevidst politik, der fra folketingets side ligger bag, at man siger ét centralbibliotek i hvert amt.

Jeg vil i øvrigt gerne have lov at sige om centralbibliotekernes opgaver, som hr. Ove Munch også definerede, at det sidder det udvalg jo og arbejder med, som nu skal udarbejde forslag til en ny lov om folkebiblioteker, og jeg mener også, som hr. Ove Munch, at der virkelig er en hel række ting, som kan diskuteres rent opgavemæssigt, og som bør diskuteres, og som bliver diskuteret.

Jeg vil da gerne også have lov at pege på vedrørende den ordning, der nu er foreslået med hensyn til centralbibliotekerne, hvor de kommunale organisationer rigtigt har rettet en henvendelse til udvalget, efter at vi har afgivet betænkning, at de kommunale organisationer har haft lejlighed til at tage helt klar stilling til det forslag, som ministeren har liggende i sin skuffe, og som vel kun mangler en underskrift, nemlig forslaget om, hvor centralbibliotekerne skal være i de kommende år. Det har de kommunale organisationer taget stilling til to gange, idet de er medlem af biblioteksrådet, som er nedsat af folketinget i henhold til bestemmelse af folketinget, og den indstilling, man har fået fra biblioteksrådet, var enstemmig, alle kommunale repræsentanter stemte for den. Derefter lod ministeren den høre hos kommunerne, og de, der ikke skulle være centralbibliotekskommune, har selvfølgelig haft indvendinger at gøre. Forslaget har været til ny behandling i biblioteksrådet, altså også hos de kommunale repræsentanter, der derefter sammen med alle andre medlemmer af biblioteksrådet enstemmigt er gået ind for den ordning, der her er skitseret, og som altså er helt i overensstemmelse med det, vi vedtog i 1964.

Jeg kan derfor anbefale lovforslaget her med det, som egentlig ikke har meget med strukturen at gøre, men en smule med økonomien.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Det er rigtigt, som hr. Ove

Munch sagde, og som det blev understreget af hr. Lysholt Hansen, at det er en lang række problemer, der diskuteres omkring den kommende ordning for bibliotekerne, og jeg kunne da godt lide at understrege her ved denne lejlighed, at jeg tror, der vil blive mange ting at diskutere her for tinget, når vi når frem til et forslag til en ny bibliotekslov.

Jeg skal da ikke afvise, at noget af det, hr. Ove Munch sagde, var relevant, og det tager jeg til mig i de videre overvejelser, men med hensyn til den situation, hvori vi står nu, nemlig lige over for at skulle tage stilling til placeringen af centralbibliotekerne, må jeg holde mig til den linje, der er lagt, og som man fra alle sider i realiteten bakker op, nemlig at vi må have et centralbibliotek pr. amt; det er rationelt, og det er hensigtsmæssigt.

Det forekommer mig i øvrigt, at der er alt for megen frygt for, hvad der sker med de biblioteker, der aspirerer til at være centralbiblioteker, og som ikke bliver det, fordi alle ikke kan blive det; alle storbiblioteker kan ikke blive det. Der vil jo fortsat være mange omfattende opgaver for bibliotekerne og ikke mindst for de større, og man vil få flere i fremtiden. Det, der sker, er, at man tillægger centralbibliotekerne servicefunktioner; de skal ikke inspicere, men de er vejledende, de skal betjene andre med de råd, de kan give, altså drive konsulentvirksomhed.

Ja, må jeg sige med hensyn til den ordning, der i øvrigt er truffet med hensyn til det økonomiske, et spørgsmål, som er rejst i den henvendelse, der er kommet til folketingsudvalget, at jeg mener, der er fundet en anvendelig og rimelig løsning. Tilskuddene bliver ikke forringet, men fastlåst og prisreguleret.

Jeg takker for den tilslutning, som lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør